

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
15 вересня 2016 року № 388

Положення про здійснення
небанківськими фінансовими установами
фінансового моніторингу в частині надання ними
фінансової послуги щодо переказу коштів

I. Загальні положення

1. Це Положення розроблене відповідно до Законів України “Про Національний банк України”, “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”, “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”, “Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” з метою запобігання використанню небанківських фінансових установ-резидентів, які є платіжними організаціями та/або членами/учасниками платіжних систем у частині надання ними фінансової послуги щодо переказу коштів на підставі відповідних ліцензій, зокрема Національного банку України (крім операторів поштового зв’язку в частині здійснення ними переказу коштів) (далі – небанківська фінансова установа) для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення (далі – запобігання та протидія легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму).

Вимоги цього Положення поширюються на небанківські фінансові установи.

2. У цьому Положенні терміни і поняття вживаються в таких значеннях:

1) аналіз фінансових операцій – комплекс заходів, установлених внутрішніми документами небанківської фінансової установи з питань фінансового моніторингу щодо фінансових операцій, проведення яких дає змогу виявити ризикові фінансові операції, зробити висновок про відповідність/невідповідність таких фінансових операцій фінансовому стану

клієнта та/або змісту його діяльності, та спрямований на виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, виявлення їх регулярності, у тому числі дроблення сум, на які здійснюються фінансові операції з метою уникнення виконання вимог та обмежень, передбачених банківським, валютним законодавством, законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму;

2) вивчення фінансової діяльності клієнта – проведення порівняльного аналізу інформації, отриманої під час здійснення аналізу фінансових операцій цього клієнта, з інформацією, отриманою під час установлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі (у тому числі в процесі уточнення інформації з питань ідентифікації, змісту діяльності, фінансового стану), та з інформацією, отриманою за час обслуговування за попередній період (зокрема квартал, півріччя), з метою переоцінки рівня ризику клієнта;

3) відповідальний працівник небанківської фінансової установи – працівник небанківської фінансової установи, відповідальний за проведення фінансового моніторингу в небанківській фінансовій установі;

4) внутрішні документи небанківської фінансової установи з питань фінансового моніторингу (далі – внутрішні документи) – правила, програми, методики та/або інші документи, що регулюють здійснення фінансового моніторингу фінансових операцій з переказу коштів за допомогою платіжних(ої) систем(и) та дотримання рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), що мають бути затвердженими її керівником/відповідним органом управління небанківської фінансової установи згідно з вимогами законодавства України, у тому числі цього Положення;

5) дроблення сум – штучна структуризація (ділення) суми фінансової операції, граничний розмір якої визначений відповідними вимогами та обмеженнями, передбаченими банківським, валютним законодавством, законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму, на декілька пов'язаних між собою фінансових операцій, що здійснюються на менші суми;

6) значна сума – сума коштів, на яку здійснюється фінансова операція, що дорівнює чи перевищує 150 000 гривень або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют і банківських металів 150 000 гривень;

7) контрагент – особа, яка є другою стороною фінансової операції (контрагентом може бути небанківська фінансова установа), за якою між клієнтом та контрагентом відбувається передавання активів;

8) моніторинг ризиків клієнтів – процес відстеження критеріїв ризиків клієнтів за результатами вивчення клієнтів, що проводиться з метою своєчасного виявлення змін ризику клієнта, у тому числі з урахуванням здійснення ними ризикових фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, їх регулярності, дроблення сум, на які здійснюються фінансові операції, тощо, для здійснення переоцінки попередньо встановлених рівнів ризиків клієнтів;

9) невідкладно – проміжок часу, визначений/установлений з моменту настання підстав для здійснення відповідних дій, які є пріоритетними і здійснюються першочергово, але не пізніше наступного робочого дня або встановленого часу наступного робочого дня;

10) негайно – найкоротший термін протягом робочого дня, у який мають здійснюватися (відбуватися) відповідні дії, з моменту настання підстав для їх здійснення;

11) первинний документ – документ, який містить обов’язкові реквізити [найменування/прізвище, ім’я, по батькові особи (юридична або фізична), яка склала документ, назва документа, дату і місце складання, зміст та обсяг фінансової операції, одиницю її виміру, особистий чи електронний підпис або інші дані, що дають змогу встановити особу – ініціатора здійснення операції; найменування/прізвище, ім’я, по батькові одержувача коштів, номер(и) рахунку(ів) (за наявності)] та є підставою для відображення фінансової операції в системі автоматизації небанківської фінансової установи;

12) порядок – чітка послідовність дій певного процесу із зазначенням способів, форм, строків (термінів) ужиття працівниками небанківської фінансової установи цих дій, визначена у внутрішніх документах;

13) публічні особи – особи, які відповідно до Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (далі – Закон) є національними, іноземними публічними діячами, діячами, які виконують політичні функції в міжнародних організаціях;

14) разова фінансова операція на значну суму – проведення фінансової операції з готівкою на значну суму без відкриття рахунку клієнта;

15) регулярність – це кількісний показник, що характеризується здійсненням (проведенням) одним ініціатором (платником)/отримувачем п’яти і більше разів на добу переказу коштів, крім переказу коштів для сплати

житлово-комунальних та телекомунікаційних послуг, послуг мобільного зв'язку, послуг навчальних закладів, штрафів за порушення правил дорожнього руху, штрафів за адміністративні порушення, податків, зборів та обов'язкових платежів, консульських зборів, державного мита, судових зборів);

16) ризик послуги (фінансової операції) – ризик, який виникає в разі зміни економічної суті фінансової операції (послуги) через її можливе використання для легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму, зокрема, якщо в результаті певних дій змінюються напрями та/або характер використання грошових потоків;

17) ризик за типом клієнта – наявна або потенційна небезпека (загроза, уразливі місця) здійснення клієнтом фінансових операцій, пов'язаних з легалізацією кримінальних доходів/фінансуванням тероризму;

18) ризик клієнта – це наявна або потенційна небезпека (загроза, уразливі місця) у результаті виникнення ризику за типом клієнта, ризику за видом товарів, послуг, які клієнт отримує від небанківської фінансової установи, та географічного ризику окремо або в сукупності;

19) справа клієнта – справа, сформована небанківською фінансовою установою на підставі інформації та/або копій документів клієнта, отриманих під час здійснення його ідентифікації та верифікації відповідно до Закону та цього Положення та в процесі його обслуговування, зокрема містить надані клієнтом/представником клієнта/особою, від імені або за дорученням чи в інтересах якої проводиться фінансова операція, належним чином засвідчені копії документів, копії представлених ним/нею оригіналів офіційних документів та інші документи, що є підставою для ідентифікації, уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнта, вивчення клієнта, у тому числі оцінки фінансового стану тощо (далі – документи щодо вивчення клієнта);

20) фінансовий стан – сукупність показників, що відображають фактичну наявність, розміщення та/або використання активів клієнта небанківської фінансової установи, а також його реальні фінансові можливості, розпорядження якими згідно із законодавством України дає змогу проводити або ініціювати проведення фінансової(их) операції(й) на відповідні суми.

Термін “близькі особи” застосовується в значенні, визначеному в Законі України “Про запобігання корупції”.

Інші терміни та поняття, які вживаються в цьому Положенні, застосовуються в значеннях, визначених Законом, Законами України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”, “Про платіжні системи та переказ коштів в Україні”, нормативно-правовими актами Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків

фінансових послуг (далі – Нацкомфінпослуг), Національного банку України (далі – Національний банк) та центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – Міністерство фінансів).

3. Цим Положенням установлюються загальні вимоги Національного банку щодо порядку:

1) здійснення аналізу небанківською фінансовою установою фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу або стосовно яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

2) розроблення, затвердження, постійного оновлення внутрішніх документів;

3) ідентифікації, верифікації клієнтів (представників клієнтів), вивчення клієнтів, уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнтів;

4) забезпечення управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму;

5) зупинення, поновлення фінансових операцій та виконання рішень (доручень) спеціально уповноваженого органу;

6) погодження кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи з питань фінансового моніторингу.

Подання інформації для взяття на облік (зняття з обліку) небанківських фінансових установ, виявлення та реєстрація, а також подання ними спеціально уповноваженому органу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, іншої інформації, що може бути пов'язана з легалізацією кримінальних доходів/фінансуванням тероризму, здійснюються відповідно до Порядку подання інформації для взяття на облік (зняття з обліку) суб'єктів первинного фінансового моніторингу, виявлення та реєстрації, а також подання суб'єктами первинного фінансового моніторингу Державній службі фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, іншої інформації, що може бути пов'язана з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05 серпня 2015 року № 552 (далі – Порядок № 552).

4. Відповідальність за неналежну організацію дотримання вимог законодавства України у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму й неналежну організацію внутрішньої системи запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму несе керівник небанківської фінансової установи.

Організація дотримання вимог законодавства України у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму включає комплекс заходів щодо:

1) забезпечення призначення відповідального працівника небанківської фінансової установи згідно з вимогами законодавства України у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму, створення та діяльності внутрішньої системи запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму (у тому числі системи управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму),

2) прийняття і постійного оновлення внутрішніх документів,

3) здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму.

5. Документи на паперових носіях або в електронному вигляді, у тому числі сформовані за допомогою відповідної автоматизованої системи (у разі її наявності) небанківської фінансової установи, зберігаються на паперових носіях або в електронних архівах протягом таких строків:

1) реєстр фінансових операцій – не менше ніж п'ять років із дня закінчення календарного року, у якому формувався такий реєстр фінансових операцій;

2) анкети клієнтів – не менше ніж п'ять років після завершення ділових (договірних) відносин, оформлених у письмовій формі; після проведення разової фінансової операції на значну суму; якщо анкета складена за результатами ідентифікації та вивчення клієнта після виникнення підозри або здійснення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу;

3) файли, надіслані спеціально уповноваженому органу та отримані від спеціально уповноваженого органу з використанням електронної пошти і засобів захисту інформації, – не менше ніж п'ять років з дати надсилання чи отримання.

6. Документи на паперових носіях, отримані небанківською фінансовою установою від спеціально уповноваженого органу, та копії (другі примірники оригіналів) документів, наданих спеціально уповноваженому органу, зберігаються в окремих справах не менше ніж п'ять років з дати їх надсилання чи отримання.

7. Документи, що формуються в електронному вигляді за допомогою програмно-апаратних засобів небанківської фінансової установи або спеціально уповноваженого органу, надсилаються адресату з використанням електронної пошти та засобів захисту інформації.

Небанківська фінансова установа формує документи в електронному вигляді, структура та склад реквізитів яких установлені відповідно до Порядку електронної взаємодії суб'єктів первинного фінансового моніторингу та Державної служби фінансового моніторингу України, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24 листопада 2015 року № 1085, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 грудня 2015 року за № 1593/28038.

8. Небанківська фінансова установа зобов'язана здійснювати управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму відповідно до Положення про здійснення фінансового моніторингу фінансовими установами, затвердженого розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 05 серпня 2003 року № 25 (у редакції розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 24 лютого 2011 року № 102), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 серпня 2003 року за № 715/8036 (далі – Положення № 25), цим Положенням та її внутрішнім(и) документом(ами).

9. Небанківська фінансова установа зобов'язана здійснювати підвищення кваліфікації, проводити навчання та здійснювати перевірку знань своїх працівників, які забезпечують здійснення фінансових операцій, з питань дотримання законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму відповідно до Положення № 25 та Порядку організації та координації роботи з перепідготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів з питань фінансового моніторингу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 року № 610.

10. Порядок надання інформації небанківською фінансовою установою спеціально уповноваженому органу здійснюється відповідно до Закону та Порядку № 552.

11. Небанківська фінансова установа за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму несе відповідальність згідно із законодавством України.

II. Вимоги до внутрішніх документів

12. Внутрішні документи розробляються небанківською фінансовою установою з урахуванням вимог Закону, цього Положення, Положення № 25 та інших нормативно-правових актів України і реалізуються для забезпечення функціонування системи запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму.

13. Основними принципами розроблення та реалізації внутрішніх документів є:

1) управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму з метою зменшення їх до прийнятного рівня;

2) забезпечення здійснення працівниками небанківської фінансової установи [у межах функціональних обов'язків, визначених трудовими договорами (у посадових інструкціях, контрактах тощо)] ідентифікації, верифікації клієнтів (представників клієнтів), вивчення клієнтів та виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу або стосовно яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

3) недопущення в роботі небанківської фінансової установи порушень законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму.

14. Розроблення і впровадження небанківськими фінансовими установами правил фінансового моніторингу та програми здійснення фінансового моніторингу здійснюються відповідно до Положення № 25.

Небанківська фінансова установа зобов'язана розробити та затвердити внутрішні документи з урахуванням особливостей здійснення фінансових операцій з використанням електронних платіжних засобів та електронних грошей.

Небанківська фінансова установа здійснює оновлення внутрішніх документів постійно, але не пізніше трьох місяців з дня набрання чинності змінами до законодавства України у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму та/або встановлення небанківською фінансовою установою подій, що можуть вплинути на ризики легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму.

15. Внутрішні документи є документами з обмеженим доступом.

Внутрішніми документами визначається порядок ознайомлення з такими документами працівників небанківської фінансової установи (залежно від їх посадових обов'язків) під підпис у разі:

1) затвердження, унесення змін до внутрішніх документів – не пізніше п'яти робочих днів з часу затвердження, унесення змін;

2) приймання на роботу до небанківської фінансової установи – до початку виконання посадових обов'язків.

16. Внутрішні документи затверджуються керівником небанківської фінансової установи за поданням відповідального працівника цієї установи.

Небанківська фінансова установа зобов'язана не пізніше третього робочого дня з дня отримання запиту Національного банку про надання копій внутрішніх документів надіслати Національному банку із супровідним листом копії на паперових носіях, засвідчені належним чином [прошиті, пронумеровані, засвідчені підписом керівника установи, скріплені відбитком печатки цієї установи (за наявності)] та їх електронні копії.

Надання копій внутрішніх документів має забезпечувати їх гарантовану доставку та конфіденційність.

17. Внутрішні документи повинні регламентувати:

1) порядок здійснення фінансового моніторингу, у тому числі:
опис організаційної структури системи запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму;

порядок надання інформації до правоохоронних органів, визначених законодавством України;

порядок, у тому числі форму (електронна чи паперова) ведення реєстру фінансових операцій відповідно до вимог, встановлених Порядком № 552;

2) порядок здійснення ідентифікації, верифікації та вивчення клієнтів небанківської фінансової установи, що має містити, зокрема:

здійснення ідентифікації, верифікації клієнта (представника клієнта), особи, від імені або за дорученням якої проводиться фінансова операція, особи, яка звернулася за отриманням переказу у випадках, передбачених статтею 9 Закону та цим Положенням;

здійснення заходів щодо отримання інформації та/або документів для встановлення кінцевого бенефіціарного власника (контролера) клієнта, вигодоодержувача за фінансовою операцією, уключаючи перелік відповідних процедур, із визначенням запитуваної інформації та/або документів;

здійснення поглибленої перевірки клієнта;

3) заходи з вивчення клієнта, які, зокрема, включають вимоги щодо порядку:

проведення оцінки фінансового стану клієнтів на підставі показників, що характеризують фінансовий стан клієнта;

виявлення факту належності клієнта або особи, яка діє від його імені, до публічних осіб, до осіб близьких або пов'язаних із публічними особами під час здійснення ідентифікації, верифікації та в процесі їх обслуговування, визначення заходів, що вживаються небанківською фінансовою установою для з'ясування джерел походження коштів (активів, прав на такі активи тощо) таких осіб на підставі отриманих від них документів та/або інформації з інших джерел, якщо така інформація є публічною (відкритою), надання дозволу на встановлення/підтримання/продовження ділових відносин, оформлених у письмовій формі, з такими особами;

проведення уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнта, у тому числі про зміст його діяльності і фінансовий стан;

вивчення фінансової діяльності клієнта, у тому числі порядок проведення аналізу фінансових операцій клієнтів;

4) проведення заходів та обсяг додаткової інформації, необхідної для поглибленої перевірки клієнта (представника клієнта), у тому числі щодо його кінцевого бенефіціарного власника (контролера), якщо:

виникли сумніви щодо достовірності чи повноти наданої ним інформації;

ризик проведення клієнтом фінансових операцій з легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму оцінюється як високий/неприйнятно високий відповідно до методики оцінки ризиків, передбачених внутрішніми документами;

порядок, у тому числі форму (електронна або паперова) ведення анкети, який повинен забезпечити своєчасність, повноту та відповідність унесеної до анкети клієнта інформації відомостям, що містяться в справі клієнта;

порядок відмови в передбачених Законом випадках від установа (підтримання) ділових (договірних) відносин, оформлених у письмовій формі (у тому числі шляхом розірвання договірних відносин), або проведення фінансової операції;

вимоги щодо здійснення аналізу фінансових операцій з метою виявлення тих, які підлягають фінансовому моніторингу (обов'язковому, внутрішньому), можуть бути пов'язані, стосуватися або призначатися для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також, якщо їх учасниками або вигодоодержувачами за ними є особи, які включені до переліку осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

порядок надання працівниками (надання за допомогою програмного забезпечення) відповідальному працівникові небанківської фінансової установи або працівникові, уповноваженому відповідальним працівником,

інформації про фінансові операції, а також іншої інформації, необхідної для прийняття обґрунтованого рішення про внесення інформації про фінансову операцію до реєстру фінансових операцій;

порядок прийняття рішення щодо віднесення фінансової операції до такої, що підлягає фінансовому моніторингу (виявлення фінансової операції), унесення інформації про фінансову операцію до реєстру фінансових операцій;

порядок надання інформації про фінансову операцію до спеціально уповноваженого органу;

порядок надання інформації на запит спеціально уповноваженого органу у випадках, передбачених Законом;

порядок зупинення фінансових операцій, виконання рішень (доручень) спеціально уповноваженого органу та поновлення фінансових операцій;

порядок зберігання документів [у тому числі звітів, які складаються відповідальним працівником небанківської фінансової установи відповідно до вимог законодавства, внутрішніх розпоряджень про зупинення (поновлення) фінансових операцій] та інформації з питань фінансового моніторингу фінансових операцій;

порядок зберігання інформації (документів) про фінансову операцію та ініціатора/отримувача переказу не менше п'яти років після завершення переказу;

вимоги щодо перевірки інформації стосовно ініціатора/отримувача переказу в разі виникнення підозр, що операція здійснюється з метою легалізації коштів, отриманих злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

процедуру управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму відповідно до законодавства України у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму;

порядок відмови в здійсненні переказу, який не містить відповідної інформації щодо ініціатора або отримувача платежу, та подальших дій небанківської фінансової установи.

18. Внутрішні документи повинні визначати порядок:

1) забезпечення конфіденційності інформації про факт передавання відомостей про фінансову операцію клієнта спеціально уповноваженому органу;

2) забезпечення конфіденційності інформації про внутрішні документи;

3) запобігання залученню працівників небанківської фінансової установи до легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму.

III. Побудова та забезпечення функціонування системи управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму

19. Небанківська фінансова установа зобов'язана визначати критерії ризику клієнтів відповідно до Положення № 25 та інших нормативно-правових актів України.

Небанківська фінансова установа зобов'язана створити та забезпечити функціонування системи управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму.

Система управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму небанківської фінансової установи включає вжиття відповідно до вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму та внутрішніх документів таких заходів:

1) визначення (виявлення) та здійснення оцінки/переоцінки ризиків легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму;

2) моніторинг ризиків клієнтів;

3) контроль за ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму;

4) ужиття застережних заходів.

20. Забезпечення управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму покладається безпосередньо на відповідального працівника небанківської фінансової установи.

21. Небанківська фінансова установа для забезпечення створення та функціонування системи управління ризиками легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму зобов'язана установити, розподілити [шляхом визначення трудовими договорами (у посадових інструкціях, контрактах тощо)] та довести згідно з вимогами, установленними пунктом 15 розділу II цього Положення, до відома відповідних працівників небанківської фінансової установи їх функціональні обов'язки щодо здійснення фінансового моніторингу, ідентифікації, верифікації клієнта (представника клієнта), вивчення клієнта, визначення (виявлення) та здійснення оцінки/переоцінки ризиків легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму клієнтів, моніторингу ризиків клієнтів, аналізу фінансових операцій тощо.

22. Здійснення оцінки ризику передбачає установлення рівня ризику клієнта, щодо якого відбувається процедура ідентифікації, верифікації та вивчення, ураховуючи такі основні складові ризику: ризику за типом клієнта,

ризиків послуги (фінансової операції) та географічного ризику до/або під час установа ділових (договірних) відносин, до проведення фінансової операції, укладення договору.

Рівень ризику клієнта переоцінюється не рідше одного разу на рік за результатами проведеного небанківською фінансовою установою моніторингу ризику клієнта, у тому числі з урахуванням здійснення ним ризикових фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, та їх регулярності, у тому числі дроблення сум, на які здійснюються фінансові операції, здійснення однією особою сукупності взаємопов'язаних фінансових операцій, що передбачають переказ коштів на декілька осіб одночасно або протягом найближчого періоду часу.

Шкала для класифікації рівнів ризику клієнта має обов'язково містити високий та неприйнятно високий (підкатегорія високого ризику, який є максимально високим ризиком, що не може бути прийнятий небанківською фінансовою установою відповідно до її внутрішніх документів) рівні ризику.

23. Небанківська фінансова установа установає рівень ризику клієнтам із урахуванням критеріїв ризиків, визначених згідно із Законом, Положенням № 25, цим Положенням та внутрішніми документами.

24. Небанківська фінансова установа зобов'язана встановити високий рівень ризику клієнтам, визначеним Законом, а також у разі встановлення:

1) факту невідповідності фінансової(их) операції(ій) фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта – у день реєстрації таких фінансових операцій у реєстрі фінансових операцій;

2) виникнення сумнівів у достовірності чи повноті наданої інформації клієнта, у тому числі на період поглибленої перевірки такого клієнта, – у день виникнення таких сумнівів та/або надання клієнтом такої інформації.

25. Небанківська фінансова установа встановлює неприйнятно високий рівень ризику клієнтам як максимально високий ризик, який не може бути прийнятий нею, відповідно до внутрішніх документів.

Ознаками неприйнятно високого рівня ризику клієнтів також є:

1) регулярне проведення фінансових операцій з метою уникнення виконання вимог та обмежень, передбачених банківським, валютним законодавством, законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму, зокрема щодо ідентифікації/верифікації (наприклад, дроблення сум переказів тощо);

2) регулярне здійснення однією особою сукупності взаємопов'язаних фінансових операцій, що передбачають переказ коштів на декілька осіб одночасно або протягом найближчого періоду часу.

26. Контроль за ризиками клієнтів небанківської фінансової установи передбачає:

1) доведення до відома керівника небанківської фінансової установи результатів моніторингу ризиків клієнтів, пропозицій щодо застережних заходів, які оформляються у формі звіту (далі – Звіт).

Звіт, зокрема, має містити:

висновки за результатами моніторингу ризиків клієнтів;
установлені факти належності клієнта або особи, яка діє від його імені, його кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), вигодоодержувачів до публічних осіб, до осіб близьких або пов'язаних з публічними особами;

перелік ужитих застережних заходів з метою виявлення небанківською фінансовою установою фінансових операцій відповідних клієнтів;

перелік ужитих заходів щодо клієнтів високого ризику/неприйнятно високого ризику;

пропозиції, порядок та строки проведення застережних заходів, які планується вжити в наступному(их) кварталі(ах);

контроль за результатами відповідно до вжитих застережних заходів.

Звіт оформляється у вигляді доповідної записки та подається керівникові небанківської фінансової установи за підписом її відповідального працівника не рідше одного разу на квартал, але не пізніше останнього робочого дня другого місяця, наступного за звітним кварталом. Керівник небанківської фінансової установи накладає резолюцію (напис на документі, який містить прийняте керівником рішення щодо виконання документа, дату та особистий підпис) на Звіт;

2) забезпечення керівником небанківської фінансової установи за результатами розгляду Звіту вжиття застережних заходів, визначених внутрішніми документами.

27. Звіти, які подаються відповідальним працівником небанківської фінансової установи відповідно до вимог Закону та цього Положення, із резолюціями керівника небанківської фінансової установи зберігаються в окремій справі не менше п'яти років.

28. Проведення внутрішніх перевірок діяльності небанківської фінансової установи з питань фінансового моніторингу здійснюється відповідно до Положення № 25.

IV. Порядок ідентифікації, верифікації клієнтів (представників клієнтів) та вивчення клієнтів

29. Небанківська фінансова установа зобов'язана здійснювати ідентифікацію та верифікацію клієнтів/осіб (представника клієнта) у випадках, передбачених частиною третьою статті 9 Закону.

Ідентифікація, верифікація клієнта здійснюються також у разі проведення ним фінансової операції на суму, визначену частиною першою статті 15 Закону, незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, які можуть бути пов'язані між собою.

30. Небанківська фінансова установа під час здійснення верифікації клієнта/представника клієнта має підтверджувати відповідність особи клієнта/представника клієнта отриманим від нього ідентифікаційним даним.

31. Небанківська фінансова установа до встановлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, виникнення підозри, проведення фінансової операції, що підлягає фінансовому моніторингу, проведення переказів (у тому числі міжнародних) фізичною особою, фізичною особою – підприємцем, що здійснюється без відкриття рахунка, на суму, що дорівнює чи перевищує 15 000 гривень, або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 15 Закону, проведення разової фінансової операції на значну суму, зобов'язана пересвідчитися в чинності (дійсності) поданих клієнтом/представником клієнта документів та відповідності їх оформлення вимогам законодавства України.

32. Установлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, проведення разової фінансової операції на значну суму, публічними особами, особами близькими або пов'язаними з публічними особами здійснюється з письмового дозволу керівника небанківської фінансової установи.

33. Якщо під час вивчення клієнта, уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнта небанківською фінансовою установою виявлено факт належності клієнта або особи, яка діє від його імені, до публічних осіб, осіб близьких або пов'язаних з публічними особами, то відповідальний працівник небанківської фінансової установи або особа, що тимчасово виконує обов'язки відповідального працівника небанківської фінансової установи, зобов'язаний(а) у день виявлення такого факту проінформувати в письмовому вигляді керівника небанківської фінансової установи для отримання письмового дозволу для продовження наявних ділових (договірних) відносин, оформлених у письмовій формі.

34. Небанківська фінансова установа до встановлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, під час вивчення клієнта, а також у строки, передбачені для уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнта, зобов'язана в разі виявлення факту належності клієнта або особи, яка діє від його імені, до публічних осіб, до осіб близьких або пов'язаних з публічними особами, з'ясувати джерела походження коштів та активів таких осіб на підставі отриманих від них документів та/або інформації з інших джерел, якщо така інформація є публічною (відкритою), та підтвердити джерела походження їх активів, прав на такі активи тощо.

Небанківська фінансова установа з метою з'ясування джерел походження коштів та активів таких осіб зобов'язана проаналізувати надану клієнтом інформацію та інформацію, отриману з інших джерел, зробити обґрунтований висновок (у письмовому вигляді) щодо наявності потенційних і реально достатніх фінансових можливостей, розпорядження якими дає змогу проводити або ініціювати проведення фінансових операцій на відповідні суми.

Документами, що дають змогу здійснити такий аналіз та зробити обґрунтований висновок, можуть бути:

1) копія декларації про майновий стан і доходи (далі – податкова декларація) з відміткою контролюючого органу України про її отримання (для податкових резидентів України);

2) копія декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру/декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або органу місцевого самоврядування, отриманої, зокрема з Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що формується та ведеться Національним агентством з питань запобігання корупції;

3) копія податкової декларації (декларації про доходи) з відміткою контролюючого органу іноземної країни про отримання (для нерезидентів України) (за наявності);

4) інші документи, що підтверджують джерела походження власних коштів та активів фізичної особи.

35. Небанківська фінансова установа зобов'язана усі вжиті заходи щодо встановлення факту належності/неналежності клієнта до публічної особи, до особи близької або пов'язаної з публічною особою, щодо з'ясування джерел походження коштів та активів такого клієнта підтверджувати документально.

36. Небанківська фінансова установа до встановлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, проведення разової фінансової операції на значну суму, зобов'язана витребувати в клієнта – юридичної особи

інформацію та/або документи, що містять відомості про структуру власності клієнта, на підставі якої небанківська фінансова установа має встановити всіх наявних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або факт їх відсутності.

Надані клієнтом – юридичною особою інформація та/або документи (зокрема схематичне зображення структури власності) повинні містити дані про всіх фізичних осіб, які незалежно від формального володіння мають можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб, що здійснюється, зокрема, шляхом реалізації права володіння або користування всіма активами чи їх значною часткою, права вирішального впливу на формування складу органів управління, результати голосування, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління, або які мають можливість здійснювати вплив шляхом прямого або опосередкованого (через іншу фізичну чи юридичну особу) володіння однією особою самотійно або спільно з пов'язаними фізичними та/або юридичними особами часткою в юридичній особі в розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі.

Дані щодо фізичних осіб, які мають формальне право на 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі, але є агентами, номінальними утримувачами (номінальними власниками/номінальними акціонерами) або є тільки посередниками щодо такого права, не можуть уважатися підтвердженням установлення кінцевого бенефіціарного власника (контролера).

Небанківська фінансова установа зобов'язана встановити дані, що дають змогу встановити кінцевого бенефіціарного власника (контролера), щодо кожної фізичної особи, якщо декілька фізичних осіб одночасно є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) клієнта – юридичної особи.

Працівник небанківської фінансової установи, відповідальний за проведення ідентифікації, відображає відомості відповідної(их) особи (осіб) кінцевого(их) бенефіціарного(их) власника(ів) [контролера(ів)] або інформацію про його (їх) відсутність у відповідній графі анкети.

37. Небанківська фінансова установа зобов'язана визначити та встановити процедури отримання від клієнта відомостей про зміну інформації, що раніше надавалася небанківській фінансовій установі, у тому числі щодо кінцевих бенефіціарних власників (контролерів).

38. Небанківська фінансова установа з метою здійснення ідентифікації та верифікації клієнта/представника клієнта установлює передбачені Законом відомості в такому порядку:

1) у разі здійснення фізичною особою – ініціатором (платником) переказу (у тому числі міжнародних), що здійснюється без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 15 000 гривень, або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 15 Закону, – уповноважений працівник небанківської фінансової установи робить у присутності цієї особи копії сторінок паспорта громадянина України/паспорта фізичної особи-нерезидента (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), які містять інформацію, визначену частиною дванадцятою статті 9 Закону; якщо немає інформації, визначеної частиною дванадцятою статті 9 Закону, про місце проживання (або місце перебування фізичної особи-резидента чи місце тимчасового перебування фізичної особи-нерезидента в Україні) та дату і місце народження – копію документа, що містить реєстраційний номер облікової картки платника податків України (або ідентифікаційний номер згідно з Державним реєстром фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів) або номер (та за наявності серію) паспорта громадянина України, у якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України чи номер паспорта із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України в електронному безконтактному носії, або інших документів та/або інформації, одержаної від клієнта, що містять відомості про місце проживання (або місце перебування фізичної особи-резидента чи місце тимчасового перебування фізичної особи-нерезидента в Україні);

2) у разі здійснення фізичною особою разової фінансової операції на значну суму, установлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, – уповноважений працівник небанківської фінансової установи робить у присутності цієї особи копії сторінок паспорта громадянина України/паспорта фізичної особи-нерезидента (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), які містять інформацію, визначену підпунктами 1 частини дев'ятої та десятої статті 9 Закону, копію документа, що містить реєстраційний номер облікової картки платника податків України (або ідентифікаційний номер згідно з Державним реєстром фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів) або номер (та за наявності серію) паспорта громадянина України, у якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України чи номер паспорта із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України в електронному безконтактному носії;

3) у разі здійснення юридичною особою разової фінансової операції на значну суму, установлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, – на підставі оригіналів установчих документів цієї юридичної особи або нотаріально засвідчених їх копій, а також інформації та/або документів, що містять відомості про структуру власності клієнта, на підставі якої (яких) небанківська фінансова установа має встановити всіх наявних кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або їх відсутність. Якщо клієнт – юридична особа пред'являє оригінали установчих документів, то копії цих оригіналів засвідчуються підписом уповноваженої особи та відбитком печатки (за наявності) клієнта – юридичної особи, а також підписом працівника небанківської фінансової установи як такі, що відповідають оригіналу, із зазначенням дати.

Небанківська фінансова установа не здійснює ідентифікацію та верифікацію клієнта/представника клієнта в разі надання послуги з переказу коштів за допомогою електронних платіжних засобів.

39. Якщо особа діє як представник клієнта, то небанківська фінансова установа має перевірити на підставі офіційних документів наявність у цієї особи відповідних повноважень, а також здійснити ідентифікацію та верифікацію такої особи шляхом установлення відомостей відповідно до вимог підпунктів 1 частини дев'ятої та десятої статті 9 Закону.

На виконання вимог частини вісімнадцятої статті 9 Закону небанківська фінансова установа зобов'язана ідентифікувати та верифікувати також особу, від імені або за дорученням якої проводиться фінансова операція, на підставі офіційних документів або засвідчених у встановленому порядку їх копій, а також установити вигодоодержувача фінансової операції.

Ідентифікація особи, від імені або за дорученням якої проводиться фінансова операція, здійснюється відповідно до вимог статті 9 Закону на підставі інформації, що міститься в належним чином оформленій довіреності, засвідченій в установленому законодавством порядку, або офіційних документах (копіях офіційних документів, засвідчених у встановленому порядку). Верифікація такої особи здійснюється під час її першого звернення до небанківської фінансової установи.

Якщо клієнт (особа) діє як представник іншої особи чи від імені або в інтересах іншої особи, то небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити виявлення факту належності особи, від імені або за дорученням якої проводиться така фінансова операція, а також вигодоодержувача до публічних осіб, до осіб близьких або пов'язаних з публічними особами.

40. Копії документів, зазначених у підпунктах 1, 2 пункту 38 та пункті 39 розділу IV цього Положення, засвідчуються підписами працівника небанківської фінансової установи та фізичної особи – клієнта/представника клієнта, як такі, що відповідають оригіналу, із зазначенням дати отримання (копіювання) таких копій документів.

41. Небанківська фінансова установа зобов'язана підтверджувати вжиті заходи щодо ідентифікації, верифікації, вивчення клієнта [у тому числі оцінки (уточнення оцінки) фінансового стану], уточнення/додаткового уточнення інформації про клієнта, поглибленої перевірки клієнта, наданої клієнтом/представником клієнта/особою, від імені або за дорученням чи в інтересах якої проводиться фінансова операція, інформації на підставі офіційних документів та/або інформації, одержаної від клієнта (представника клієнта) і засвідченої ним, а також з інших джерел, якщо така інформація є публічною (відкритою).

Надані клієнтом/представником клієнта/особою, від імені або за дорученням чи в інтересах якої проводиться фінансова операція, документи щодо вивчення клієнта мають міститися в справі клієнта і зберігатися протягом строків, визначених законодавством України.

У разі здійснення фінансової операції з переказу, що здійснюється без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 15 000 гривень, або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 15 Закону, надані клієнтом документи та/або інформація щодо ідентифікації містяться в справі клієнта або в документах дня.

Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити в порядку, визначеному внутрішніми документами, фіксування дати отримання документів щодо вивчення клієнта, одержаних на виконання зазначених вище заходів.

Небанківська фінансова установа зобов'язана провести поглиблену перевірку клієнта в разі виникнення сумнівів у достовірності чи повноті наданої інформації, на підставі якої здійснювалась ідентифікація, верифікація та/або вивчення клієнта.

42. Небанківська фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та верифікацію особи, якщо така особа не була раніше ідентифікована та верифікована, яка звернулася для отримання переказу готівкою на суму, яка дорівнює чи перевищує 15 000 гривень або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 15 Закону, на підставі офіційних документів або засвідчених в установленому порядку їх копій.

Ідентифікація особи, яка звернулася для отримання переказу здійснюється в порядку, установленому пунктом 38 розділу IV цього Положення для фізичної особи – ініціатора (платника) переказу (у тому числі міжнародного), що здійснюється без відкриття рахунка.

43. Небанківська фінансова установа під час проведення ідентифікації встановлює:

1) для органів державної влади України – повне найменування, місцезнаходження, реквізити розпорядчого акта, на підставі якого створено юридичну особу (найменування, дата прийняття/підписання, номер розпорядчого акта), ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України (далі – код за ЄДРПОУ), ідентифікаційні дані представника клієнта (осіб, які мають право розпоряджатися майном);

2) для представництв міжнародних установ чи організацій, у яких бере участь Україна відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, – повне найменування, місцезнаходження, відомості про міжнародний договір, згідно з яким створені такі установи та організації (дата укладення, номер, дата ратифікації Україною договору тощо), ідентифікаційні дані представника клієнта (осіб, які мають право розпоряджатися майном);

3) для представництв установ, органів, офісів або агентств Європейського Союзу – повне найменування, місцезнаходження; відомості про нормативний акт та/або договір, на підставі якого створено таку установу, орган, офіс або агентство; ідентифікаційні дані представника клієнта (осіб, які мають право розпоряджатися майном);

4) для дипломатичних представництв іноземних держав, акредитованих в Україні в установленому порядку, – повне найменування, місцезнаходження на території України, документ, що підтверджує акредитацію на території України, ідентифікаційні дані представника клієнта (осіб, які мають право розпоряджатися майном).

Небанківська фінансова установа в разі наявності підозр щодо зазначених у цьому пункті клієнтів зобов'язана встановити їх ідентифікаційні дані, передбачені частинами дев'ятою, десятою статті 9 Закону.

44. Небанківська фінансова установа зобов'язана під час вивчення установчих документів юридичної особи/відомостей про державну реєстрацію фізичної особи – підприємця та інших наданих клієнтом документів приділяти особливу увагу:

1) оформленню установчих документів (ураховуючи всі зареєстровані зміни), документів, що підтверджують їх державну реєстрацію;

2) видам діяльності [для резидентів юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців відповідно до класифікації видів економічної діяльності (далі – КВЕД)] та фінансовим операціям, що планує проводити клієнт;

3) складу власників, структурі власності юридичної особи (за винятком підприємств державної власності), визначенню кінцевого(их) бенефіціарного(их) власника(ів) [контролера(ів)] та визначення факту належності його(їх) до публічної(их) особи(осіб), особи (осіб), які включені до переліку осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції;

4) відомостям про виконавчий орган юридичної особи, у тому числі щодо керівника або особи, на яку покладено функції з керівництва та управління господарською діяльністю клієнта – юридичної особи;

5) розміру зареєстрованого та сплаченого статутного капіталу юридичної особи;

6) кількості працівників.

45. Небанківська фінансова установа зобов'язана уточнювати інформацію щодо ідентифікації та вивчення клієнта:

1) не рідше одного разу на рік, якщо ризик проведення клієнтом фінансових операцій з легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму оцінюється небанківською фінансовою установою як високий;

2) не рідше одного разу на два роки, якщо ризик проведення клієнтом фінансових операцій з легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму оцінюється небанківською фінансовою установою як середній.

Для інших клієнтів строк уточнення інформації не повинен перевищувати трьох років.

46. Небанківська фінансова установа зобов'язана додатково уточнювати інформацію щодо ідентифікації та вивчення клієнта в разі:

1) зміни кінцевого(их) бенефіціарного(их) власника(ів) [контролера(ів)] клієнта юридичної особи або виявлення небанківською фінансовою установою розбіжностей щодо відомостей про кінцевого(их) бенефіціарного(их) власника(ів) [контролера(ів)];

2) зміни місцезнаходження/місця проживання клієнта – юридичної особи, фізичної особи – підприємця, фізичної особи;

3) унесення змін до установчих документів;

4) закінчення строку (припинення) дії, втрати чинності чи визнання недійсними поданих документів.

Небанківська фінансова установа вживає заходів щодо додаткового уточнення інформації протягом двох місяців з дня отримання відповідної інформації/настання події.

Небанківська фінансова установа зобов'язана здійснити верифікацію клієнта (представника клієнта) під час подання небанківській фінансовій установі паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів) у разі досягнення клієнтом (представником клієнта) 25- і 45-річного віку, а також у разі обміну документа або отримання інших документів у передбачених законодавством випадках.

Небанківська фінансова установа у внутрішніх документах може передбачити інші випадки здійснення додаткового уточнення інформації щодо ідентифікації клієнта (представника клієнта) та вивчення клієнта.

47. Анкета є внутрішнім документом у паперовому або електронному вигляді, формується під час установлення ділових відносин, оформлених у письмовій формі, та/або виникнення підозри та/або здійснення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, проведення разової фінансової операції на значну суму, і має містити всю інформацію, отриману небанківською фінансовою установою за результатами ідентифікації (спрощеної ідентифікації), вивчення клієнта, у тому числі результати оцінки фінансового стану клієнта, уточнених даних щодо ідентифікації та вивчення клієнта, поглибленої перевірки клієнта, а також висновки щодо оцінки/переоцінки ризику клієнта із зазначенням дат здійснення таких оцінок/переоцінок, у випадках, передбачених цим Положенням.

Достовірність інформації (даних), що міститься в анкеті, має підтверджуватися документами щодо вивчення клієнта, іншими документами.

Інформація, що міститься в анкеті, доповнюється новими або уточненими даними протягом п'яти робочих днів із дня отримання небанківською фінансовою установою документів щодо вивчення клієнта, інших документів з відповідною інформацією.

Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити відображення в анкеті фізичних осіб інформації про належність клієнта до публічних осіб, до осіб близьких або пов'язаних із публічними особами, а також стосовно з'ясування небанківською фінансовою установою джерел походження коштів публічних осіб, осіб близьких або до пов'язаних із публічними особами (активів, прав на такі активи тощо) на підставі отриманих від них документів та/або інформації з інших джерел, якщо така інформація є публічною (відкритою), а також те, чи є вони кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) або керівниками юридичних осіб.

Анкети юридичних осіб мають містити ідентифікаційні дані, рівень ризику проведення фінансових операцій з легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму, заходи щодо здійснення поглибленої перевірки клієнта, дату внесення до анкети останніх змін, ідентифікаційні дані представника клієнта (за наявності таких осіб), відомості про виконавчий орган, дані про фізичних осіб, що є кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами), відомості про структуру власності (пряме володіння) із зазначенням частки, інформація про належність осіб, зазначених вище до публічних осіб, до осіб, близьких або пов'язаних з публічними особами, результати оцінки фінансового стану, вид (види) господарської (економічної) діяльності, зміст діяльності, ліцензії (дозволи) на право здійснення певних операцій (діяльності) (найменування, серії, номери, ким видані, термін дії), оцінка відповідності фінансових операцій клієнта змісту його діяльності (у разі виявлення фінансових операцій, що не відповідають змісту діяльності клієнта, зазначаються результати вжитих заходів щодо з'ясування суті та мети їх проведення клієнтом), оцінка відповідності фінансових операцій клієнта його фінансовому стану (у разі виявлення фінансових операцій, що не відповідають фінансовому стану, зазначаються результати вжитих заходів щодо з'ясування джерел походження коштів, у тому числі додаткових).

Якщо анкета ведеться тільки в електронному вигляді, то в разі потреби формування її в паперовій формі небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити відображення в такій формі анкети усі дані анкети електронного вигляду із обов'язковим зазначенням дати друкування.

V. Порядок проведення аналізу фінансових операцій

48. Небанківська фінансова установа має проводити аналіз фінансових операцій з метою виявлення таких, що відповідно до Закону підлягають фінансовому моніторингу (у тому числі відібраних за допомогою програмного забезпечення), у порядку, установленому внутрішніми документами.

49. Аналіз фінансових операцій здійснюється під час обслуговування клієнтів:

1) негайно в день відбору фінансової операції, яка може стосуватися або призначатися для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

2) до початку (у процесі, під час спроби), але не пізніше двох робочих днів після здійснення фінансової операції, що може підлягати фінансовому моніторингу;

3) не пізніше трьох робочих днів після здійснення фінансової операції, щодо якої на момент її проведення наявна інформація, що може свідчити про

те, що така фінансова операція або її учасники, джерела походження їх активів пов'язані із легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи пов'язані із вчиненням іншого суспільно небезпечного діяння, яке визначене Кримінальним кодексом України як злочин або за яке передбачені міжнародні санкції;

4) у день відмови клієнта від проведення фінансової операції.

50. Небанківська фінансова установа зобов'язана під час здійснення аналізу фінансових операцій приділяти особливу увагу:

1) регулярності здійснення фінансових операцій щодо ініціювання/отримання переказів, ініційованих у готівковій формі, у тому числі за допомогою платіжних пристроїв;

2) регулярності здійснення фінансових операцій щодо ініціювання/отримання переказів (у тому числі за допомогою платіжних пристроїв), що не відповідають фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта;

3) проведенню фінансових операцій з метою уникнення виконання вимог та обмежень, передбачених банківським, валютним законодавством, законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансування тероризму (дроблення сум переказів тощо);

4) здійснення однією особою сукупності взаємопов'язаних фінансових операцій, що передбачають переказ коштів на декілька осіб одночасно або протягом найближчого періоду часу;

5) проведення фінансових операцій з використанням електронних грошей.

Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити проведення на постійній основі аналізу відповідності фінансових операцій, що проводяться клієнтом, з яким установлені ділові (договірні) відносини, оформлені в письмовій формі, наявній інформації про зміст його діяльності та фінансовий стан з метою виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу.

За наявності підозри, яка ґрунтується на встановленні факту (фактів) невідповідності фінансової (фінансових) операції (операцій) фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта, така (такі) фінансова (фінансові) операція (операції) підлягає(ють) внутрішньому фінансовому моніторингу.

Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечувати вжиття достатніх заходів щодо виявлення та подання спеціально уповноваженому органу інформації про фінансові операції, що підлягають внутрішньому

фінансовому моніторингу, а також інформації про підозри щодо діяльності осіб або їх активи, якщо є підстави вважати, що вони пов'язані із злочином, визначеним Кримінальним кодексом України.

51. Небанківська фінансова установа повинна забезпечувати виявлення фінансових операцій до початку, у процесі, але не пізніше наступного робочого дня після їх проведення, або в день виникнення підозри, або під час спроби їх проведення, або після відмови клієнта від їх проведення відповідно до Порядку № 552.

52. Небанківська фінансова установа проводить подальший контроль фінансових операцій клієнтів, ділові (договірні) відносини з якими оформлені в письмовій формі (укладені договори), у порядку, установленому внутрішніми документами під час обслуговування клієнтів, з метою виявлення таких фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу.

Небанківська фінансова установа не має права проводити подальший контроль фінансових операцій протягом усього строку проведення Національним банком перевірки цієї установи з питань дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму, уключаючи день початку такої перевірки (не поширюється на фінансові операції, які проводяться під час зазначеної перевірки).

53. Небанківська фінансова установа для здійснення аналізу та виявлення фінансової операції, яка підлягає фінансовому моніторингу, зобов'язана, якщо на момент проведення фінансової операції немає всіх необхідних для прийняття рішення документів та/або відомостей, забезпечити вжиття не пізніше одного місяця з дня її проведення передбачених законодавством України та визначених у внутрішніх документах заходів, зокрема шляхом витребування додаткових документів і відомостей, що стосуються цієї фінансової операції, з обов'язковою фіксацією дати отримання документів і відомостей.

Небанківська фінансова установа зобов'язана усі вжиті заходи щодо з'ясування суті і мети фінансової операції підтверджувати документально.

54. Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечувати вжиття заходів, пов'язаних із виконанням частини першої статті 10 Закону, у тому числі з використанням права відмови від підтримання ділових відносин/від проведення фінансової операції або розірвання ділових відносин у таких випадках:

1) регулярного проведення фінансових операцій з метою уникнення виконання вимог та обмежень, передбачених банківським, валютним законодавством, законодавством у сфері запобігання та протидії легалізації

кримінальних доходів/фінансування тероризму, зокрема щодо ідентифікації/верифікації (наприклад, дроблення сум переказів тощо);

2) регулярного здійснення однією особою сукупності взаємопов'язаних фінансових операцій, що передбачають переказ коштів на декілька осіб одночасно або протягом найближчого періоду часу.

55. Працівник небанківської фінансової установи відповідно до його функціональних обов'язків надає інформацію про фінансову операцію відповідальному працівникові цієї установи або працівникові, уповноваженому відповідальним працівником, якщо за результатами здійснення аналізу відібрано фінансову операцію клієнта, яка:

1) може підлягати обов'язковому фінансовому моніторингу, – не пізніше наступного робочого дня з дня здійснення аналізу;

2) може підлягати внутрішньому фінансовому моніторингу, а також інформацію про свої підозри щодо діяльності осіб або їх активи, якщо є підстави вважати, що вони пов'язані із злочином, визначеним Кримінальним кодексом України, – негайно в день виникнення підозри або достатніх підстав для підозри, або спроби проведення фінансових операцій;

3) стосовно якої є підстави підозрювати, що вона пов'язана, стосується або призначена для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, – негайно в день відбору такої фінансової операції.

56. Рішення щодо віднесення фінансової операції до такої, що підлягає фінансовому моніторингу (виявлення фінансової операції), та внесення до реєстру фінансових операцій інформації, приймає відповідальний працівник небанківської фінансової установи або працівник небанківської фінансової установи, уповноважений цим відповідальним працівником, не пізніше наступного робочого дня з дня отримання інформації, а щодо фінансових операцій, стосовно яких є підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, або якщо їх учасником або вигодоодержувачем за ними є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, – негайно в день отримання інформації про фінансову операцію.

Повноваження працівника, уповноваженого відповідальним працівником небанківської фінансової установи щодо прийняття такого рішення, повинно бути передбачено в трудовому договорі (у посадовій інструкції, контрактах тощо) цього працівника.

57. У разі виявлення фінансової операції, що підлягає фінансовому моніторингу, за результатами здійснення відповідальним працівником внутрішньої перевірки або перевірки Національним банком (у тому числі в порядку безвиїзного нагляду) інформація про таку фінансову операцію вноситься до реєстру фінансових операцій не пізніше ніж на п'ятий робочий день з дати складення відповідальним працівником акта перевірки/дати отримання небанківською фінансовою установою довідки про перевірку Національним банком/акта про результати безвиїзного нагляду з питань фінансового моніторингу (крім випадків, коли на момент складення акта перевірки/довідки про перевірку Національним банком фінансова операція не підлягатиме фінансовому моніторингу відповідно до вимог законодавства України).

58. Небанківська фінансова установа в разі потреби формування витягу з реєстру фінансових операцій, що ведеться в електронному вигляді/у паперовій формі, зобов'язана забезпечити відображення на паперових носіях усіх даних, ідентичних тим, які містить реєстр фінансових операцій в електронному вигляді та які мають міститися в ньому відповідно до Порядку № 552, із обов'язковим зазначенням дати друкування.

VI. Порядок зупинення, поновлення фінансових операцій та виконання рішень (доручень) спеціально уповноваженого органу

59. Небанківська фінансова установа відповідно до частини першої статті 17 Закону:

1) має право зупинити здійснення фінансової(их) операції(ій), яка/які містить(ять) ознаки, передбачені статтями 15 та/або 16 Закону, та/або фінансові операції із зарахування чи списання коштів, що відбувається в результаті дій, які містять ознаки вчинення злочину, визначеного Кримінальним кодексом України;

2) зобов'язана зупинити здійснення фінансової(их) операції(ій), якщо її/їх учасником або вигодоодержувачем за ними є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції (якщо види та умови застосування санкцій передбачають зупинення або заборону фінансових операцій).

Зупинення фінансових операцій здійснюється на два робочих дні з дня зупинення (включно).

60. Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити виявлення та зупинення фінансової операції до її проведення, що здійснюється на користь

або за дорученням клієнта небанківської фінансової установи, якщо її учасником або вигодоодержувачем за нею є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (якщо види та умови застосування санкцій передбачають зупинення або заборону фінансових операцій), у тому числі в разі наявності за допомогою програмного забезпечення.

Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити підтвердження здійснення перевірки учасників або вигодоодержувачів за фінансовою операцією, щодо включення їх до переліку осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (якщо види та умови застосування санкцій передбачають зупинення або заборону фінансових операцій).

61. Доведення до небанківських фінансових установ переліку організацій, юридичних або фізичних осіб, пов'язаних із провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, здійснюється спеціально уповноваженим органом у встановленому законодавством України порядку шляхом розміщення на офіційному веб-сайті Держфінмоніторингу із відповідним повідомленням у розділі новин цього сайту.

Небанківська фінансова установа зобов'язана оновлювати на постійній основі відповідно до Порядку доведення до відома суб'єктів первинного фінансового моніторингу переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 05 травня 2016 року № 475, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26 травня 2016 року за № 772/28902.

62. Відповідальний працівник небанківської фінансової установи видає внутрішнє розпорядження в разі прийняття рішення про:

1) зупинення фінансової операції у випадках, передбачених частиною першою статті 17 Закону, – у день зупинення фінансової операції;

2) подальше зупинення фінансової операції на виконання рішення спеціально уповноваженого органу відповідно до частини другої статті 17 Закону;

3) продовження зупинення фінансових операцій на виконання рішення спеціально уповноваженого органу відповідно до частини п'ятої статті 17 Закону;

4) зупинення (продовження зупинення) видаткових фінансових операцій на виконання рішення спеціально уповноваженого органу відповідно до частин третьої, п'ятої статті 17 Закону;

5) зупинення проведення фінансової операції відповідної особи за дорученням спеціально уповноваженого органу на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави відповідно до частини третьої статті 23 Закону;

6) поновлення проведення фінансових операцій у строки, установлені частиною п'ятою статті 17 Закону.

У разі отримання рішення/доручення спеціально уповноваженого органу про зупинення [(подальше зупинення, продовження зупинення) фінансової операції (зупинення/продовження зупинення видаткових фінансових операцій)] розпорядження видається в день отримання небанківською фінансовою установою рішення/доручення з обов'язковим повідомленням керівника такої небанківської фінансової установи. Якщо рішення/доручення спеціально уповноваженого органу про зупинення надійшло до небанківської фінансової установи після закінчення робочого дня, то днем надходження рішення/доручення спеціально уповноваженого органу про зупинення до небанківської фінансової установи вважається наступний робочий день.

63. Внутрішні розпорядження відповідального працівника небанківської фінансової установи, видані згідно з пунктом 62 розділу VI цього Положення, мають містити таку інформацію:

- 1) найменування/прізвище, ім'я, по батькові клієнта;
- 2) найменування, номер і дату первинного документа (крім випадків, передбачених підпунктами 4 та 5 пункту 62 розділу VI цього Положення);
- 3) суму фінансової операції (крім випадків, передбачених підпунктами 4 та 5 пункту 62 розділу VI цього Положення);
- 4) підстави зупинення фінансової операції, визначені Законом (крім випадків, передбачених підпунктом 6 пункту 62 розділу VI цього Положення);
- 5) строк зупинення фінансової операції (крім випадків, передбачених підпунктом 6 пункту 62 розділу VI цього Положення);
- 6) підпис відповідального працівника і дату видачі розпорядження.

У разі видання відповідальним працівником небанківської фінансової установи внутрішнього розпорядження про зупинення видаткових фінансових операцій відповідно до рішення/доручення спеціально уповноваженого органу,

яке було отримано безпосередньо в момент ініціювання такої фінансової операції, інформація, яка має міститись у такому розпорядженні (найменування, номер і дата первинного документа; сума фінансової операції), заповнюється в разі наявності її в небанківській фінансовій установі.

Зазначені в пункті 62 розділу VI цього Положення розпорядження мають зберігатися в окремій справі не менше п'яти років у порядку, передбаченому для зберігання документів з обмеженим доступом.

64. Небанківська фінансова установа зобов'язана повідомити спеціально уповноважений орган про зупинення фінансової операції у випадках, передбачених пунктами 17 та 18 частини другої статті 6 і частиною першою статті 17 Закону, шляхом негайного формування та відправлення в той самий робочий день, коли фінансова операція була зупинена, відповідного повідомлення/файла-повідомлення. У полі "Коментарі" повідомлення/файла-повідомлення зазначається дата закінчення зупинення фінансової операції. Одночасно небанківська фінансова установа може надати додаткову інформацію щодо цієї фінансової операції спеціально уповноваженому органу.

65. Небанківська фінансова установа зобов'язана забезпечити негайне доведення до відома відповідального працівника цієї установи отриманих небанківською фінансовою установою рішень та/або доручень спеціально уповноваженого органу.

66. У разі наявності в небанківській фінансовій установі відповідних програмно-апаратних засобів після надходження до неї відповідного файла-рішення від спеціально уповноваженого органу вона зобов'язана невідкладно, але не пізніше 11 години наступного робочого дня з дня його отримання, підтвердити в листі/файлі-листі факт отримання файла-рішення із зазначенням відомостей щодо забезпечення його виконання.

Небанківська фінансова установа в разі отримання від спеціально уповноваженого органу рішення та/або доручення на паперовому носії надає в установлений абзацом першим цього пункту строк спеціально уповноваженому органу підтвердження в листі (на паперовому носії або в електронному вигляді) або шляхом формування та надсилання файла-листа.

У такому листі/файлі-листі зазначається інформація про час і дату отримання рішення або доручення, виконання рішення або доручення в частині зупинення чи поновлення або забезпечення моніторингу фінансових операцій.

Порядок надсилання до спеціально уповноваженого органу листа на паперовому носії або в електронному вигляді має забезпечувати його гарантовану доставку та конфіденційність.

67. Загальний строк зупинення проведення фінансової операції у випадках, передбачених статтею 17 Закону, не може перевищувати 30 робочих днів.

68. Тривалість строку зупинення проведення або забезпечення моніторингу фінансової(их) операції(й) за запитом уповноваженого органу іноземної держави встановлюється спеціально уповноваженим органом відповідно до строку, визначеного в запиті уповноваженого органу іноземної держави.

69. Небанківська фінансова установа поновлює проведення фінансових операцій:

1) на третій робочий день із дня зупинення фінансової операції в разі неотримання протягом строку, передбаченого частиною першою статті 17 Закону, рішення спеціально уповноваженого органу про подальше зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій);

2) наступного робочого дня після дати закінчення строку зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції), зазначених(ої) у рішенні спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних(ої) фінансових(ої) операцій(ї) (видаткових фінансових операцій).

Небанківська фінансова установа поновлює проведення відповідних фінансових операцій/фінансової операції наступного робочого дня після дня отримання:

файла-рішення/рішення на паперовому носії про скасування спеціально уповноваженим органом рішення про подальше зупинення відповідних(ої) фінансових(ої) операцій(ї) або про зупинення видаткової фінансової операції, отриманого протягом строку, зазначеного в цьому рішенні, але не пізніше 31 робочого дня з дня зупинення фінансової (фінансових) операції (операцій);

файла-рішення/рішення на паперовому носії про поновлення фінансових операцій, зупинених на виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави.

VII. Порядок погодження кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи щодо здійснення фінансового моніторингу фінансових операцій

70. Призначення відповідального працівника небанківської фінансової установи на посаду здійснюється відповідно до Положення № 25 після погодження Національним банком його кандидатури.

71. Внутрішню систему запобігання легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму очолює відповідальний працівник небанківської фінансової установи.

72. Небанківська фінансова установа має право призначити на посаду відповідального працівника небанківської фінансової установи особу, яка має

бездоганну ділову репутацію та призначається на рівні керівництва установи, має повну вищу економічну, юридичну освіту або освіту в галузі управління, та має стаж роботи за напрямом діяльності у сфері запобігання легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму не менше ніж три роки або стаж роботи на посаді керівника небанківської фінансової установи за напрямом діяльності у сфері запобігання легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму не менше одного року, а також повинен знати законодавство України у сфері запобігання легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму та міжнародні стандарти в цій сфері, а також володіти навичками щодо застосування в практичній діяльності вимог законодавства України та внутрішніх документів.

73. Погодження кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи здійснюється Комітетом з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем Національного банку України (далі – Комітет Національного банку).

74. Небанківська фінансова установа після визначення кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи подає до Департаменту фінансового моніторингу Національного банку (далі – Департамент) пакет документів, який має містити:

1) копії сторінок паспорта, які містять фотографію, прізвище, ім'я, по батькові (у разі наявності), дату народження, серію і номер паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу), дату видачі та найменування органу, що його видав, реєстрацію місця проживання, інформацію про громадянство, засвідчені небанківською фінансовою установою або нотаріально;

2) копію трудової книжки або іншого документа (для фізичних осіб – іноземців), засвідчену небанківською фінансовою установою або нотаріально;

3) копію диплома про вищу освіту (копію документа про освіту, виданого іноземним навчальним закладом), засвідчену небанківською фінансовою установою або нотаріально;

4) копію рішення органу управління (уповноваженої посадової особи) небанківської фінансової установи про тимчасове покладання на кандидата обов'язків відповідального працівника небанківської фінансової установи;

5) рішення (висновок) небанківської фінансової установи про наявність у кандидата бездоганної ділової репутації та про відповідність кандидата кваліфікаційним вимогам, яке складається на офіційному бланку небанківської фінансової установи, підписується керівником небанківської фінансової

установи та засвідчується відбитком печатки небанківської фінансової установи (за наявності).

75. Небанківська фінансова установа зобов'язана надати Національному банку достовірну інформацію та документи про особу, кандидатуру якої подає на погодження, які мають бути чинними (дійсними) на момент їх подання.

76. Порядок погодження Національним банком кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи включає:

1) розгляд поданих небанківською фінансовою установою документів щодо відповідності ділової репутації кандидата та його кваліфікаційних вимог;

2) проведення тестування кандидата на посаду в порядку, установленому Національним банком, та співбесіди з членами Комітету Національного банку з метою обґрунтованого визначення професійної придатності кандидатури на посаду відповідального працівника небанківської фінансової установи;

3) прийняття рішення Комітетом Національного банку про погодження/непогодження кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи.

Якщо кандидат, який уже проходив тестування та був погоджений Національним банком на посаду відповідального працівника небанківської фінансової установи, змінює місце роботи, але з дати проведення тестування минуло не більше одного року, Комітет Національного банку може прийняти рішення про погодження кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи без проведення повторного тестування.

77. Кандидатура відповідального працівника небанківської фінансової установи погоджується Комітетом Національного банку з урахуванням результатів тестування щодо знання вимог законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів з питань запобігання легалізації кримінальних доходів/фінансуванню тероризму.

78. Особа, кандидатура якої подавалася на погодження, у разі отримання негативних результатів тестування за зверненням небанківської фінансової установи може бути допущена до проходження повторного тестування (за рішенням Комітету Національного банку).

Національний банк відмовляє в погодженні кандидатури відповідального працівника небанківської фінансової установи в разі отримання кандидатом негативного результату повторного тестування.

У цьому разі небанківська фінансова установа в місячний строк з дня прийняття рішення Комітетом Національного банку про відмову відповідно до вимог цього Положення подає Департаменту пакет документів, передбачений

пунктом 74 розділу VII цього Положення, необхідний для погодження іншої кандидатури.

79. У разі відсутності (у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відпусткою, відрядженням, відстороненням від посади згідно з рішенням Національного банку, відстороненням від роботи в передбачених законодавством України випадках) відповідального працівника небанківської фінансової установи строком до чотирьох місяців керівник небанківської фінансової установи (орган управління) в установленому порядку призначає працівника, який виконуватиме обов'язки тимчасово відсутнього (відстороненого) відповідального працівника небанківської фінансової установи. Такий працівник повинен мати бездоганну ділову репутацію та відповідати кваліфікаційним вимогам та мати відповідний досвід для тимчасового виконання зазначених обов'язків.

На особу, яка тимчасово виконує обов'язки відповідального працівника небанківської фінансової установи, покладаються обов'язки та надаються всі права відповідального працівника небанківської фінансової установи, передбачені Законом, цим Положенням і внутрішніми документами.

У разі тимчасової відсутності відповідального працівника небанківської фінансової установи понад чотири місяці погодження кандидатури на посаду відповідального працівника небанківської фінансової установи з Національним банком здійснюється відповідно до вимог цього розділу. Передбачений пунктом 74 розділу VII цього Положення пакет документів має бути поданий до Національного банку не пізніше ніж протягом двох тижнів із дня закінчення зазначеного строку.

80. Звільнення відповідального працівника небанківської фінансової установи з посади здійснюється в порядку, визначеному нормативно-правовими актами Нацкомфінпослуг, після погодження його звільнення Національним банком.

Директор Департаменту
фінансового моніторингу

І. В. Береза

ПОГОДЖЕНО

В. о. заступника Голови
Національного банку України

(підпис) Рожкова К. В.
“ ” 2016 року
(дата)